

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

258.

Mācības vārdi: “Runāju lietā likšanai, pieminiet biežāk Manu Vārdu.” Šeit, protams, domāts gudrs jeb sirds atkārtojums, kā gan citādi izveidosies saite ar izvēlēto Skolotāju? Šāda atkārtošana jeb pieminēšana ieteikta visās Mācībās, kamēr Vārda minēšana nevietā – nosodīta. Cilvēki bieži visneatbilstīgākajos apstākļos piebārsta savu valodu svētiem vārdiem. Tā parasti dara visi iesācēji vai vispār svētumu ezotēriskās nozīmes nezinātāji.

259.

Senā okultā aksioma: “pazīsti pats sevi,” jāzina katram māceklim. – Bet maz ir to, kas sapratuši šī Delfu orākula gudrā izteiciena patieso nozīmi... Minu to, lai Jūs nebrīnītos, ka cilvēkiem, kas tuvojas Mācībai, dažas īpašības paasinās, un lai būtu pilnā bruņojumā. Ar šo likumu daļēji arī izskaidrojams, kādēļ vienmēr ir atklājies un atklājas tik daudz nodevēju ap katru gaišu pasākumu. Cilvēka brīvā Griba ir augstākā Dieva dāvana. Bet tādēļ tā arī ir jāizlieto cienīgā veidā. Rakstu to Jums tādēļ, ka manu sirdi tikko ievainoja nodevība. Bet, kā teikts Mācībā: “Mums jāprot gulēt vienā teltī ar nodevēju.” Patiesi, mums jānorūda sava sirds un nav jāapgrūtina cilvēki ar pārlietu uzticēšanos. Pieņemiet to kā draudzīgu un, kā redzat, pieredzes pilnu padomu.

260.

Nosūtu atpakaļ briesmīgās vēstules. Reti nākas lasīt tik melnus cilvēku dokumentus. Patiesi, šausmu lietas. Un pāri visam, protams, “galēja” gara tumsība. Šādam tipam gluži veltīgi un pat kaitīgi kaut ko rakstīt un stāstīt. Vēstuļu aura šausmīga, tā rāda vissekmīgākās apsēstības pazīmes. Tāda pakāpe gandrīz nepieejama iedarbībai.

Lieciet mierā šādu atklātu tumsas kalpu, vēl jo vairāk tādēļ, ka viņš pārliecināts par tumšo spēku humanitāti!!! Augstākās Taisnības skarbums, protams, šādiem galīgiem tumsoņiem nav izprotams. Ko šis zaimotājs var zināt par Budismu? Katra viņa doma, katrs vārds runā pretī lielās Mācības pirmajiem pamatiem.

Šis zaimotājs, starp citu, skāris dabiskā ceļā jēdzienu.

261.

Jūs rakstāt, ka strīdi polēmika attiecībā uz augstiem jēdzieniem ir visai bēdīga parādība. Pilnīgi pareizi, un sevišķi bēdīga ir tumsoņu polemika, jo tā nedod neko, izņemot niknumu. Nedrīkst mēģināt ieskaidrot citiem to, ko neesam vēl noskaidrojuši paši sev, iznāk, patiesi, tikai nejēdzība. Bet augsti izglītotu cilvēku domu apmaiņa ir varena jaunrade, jo domu apmaiņa un sadursmes izšķel Patiesības dzirksteles. Bet vajadzīga domu apmaiņa nevis tumsonīgs strīds.

Pareizi, ka grāmatās līdz galam neizteiktās domas pavirši lasītājā bieži atklāj pretrunu iespaidu. Šādās pretrunās apvainoja arī pašus Lielos Skolotājus. Bet visi šie apvainotāji vienmēr aizmirst visgalvenāko, tieši savu nezināšanu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

262.

Jā, ir daudz Ezotēriskās Mācības interpretētāju un visi viņi dēvē sevi par Baltās Brālības locekļiem. Kas gan var viņiem to liegt? Bet ja viņi patiesīgi strādā, ienesot gaismu un kārtību cilvēces vairuma haotiskajā apziņā, tad viņi var arī saukties par Baltās Brālības locekļiem. Vai gan cilvēce tagad nav sadalījusies Melnās un Baltās sekotājos? Pie kam, protams, pirmās piekritēji ir liels vairums, un šo locekļu pakāpju ir tikpat daudz, cik apziņu.

Par D. Esmu dzirdējusi un lasījusi viņa labās un derīgās grāmatiņas. Sekotāji pārvērtuši viņa mācību kaut kādā sektā. Dzirdamas baumas par draudiem un sodiem, kādi tiekot it kā uzsūtīti atkritējiem. Zinot, ka Skolotāji un sekotāji nav viens uz tas pats, un, izturoties ļoti piesardzīgi pret dažādām baumām un melnesībām, es tam neticētu, ja nebūtu saskārušies ar noteiktu faktu. D. aizliedzis savam māceklim pārtulkot un izdot “Dzīvās Ētikas” grāmatas. Protams, no skolotāja, kuru māceklis dēvē par “Baltās Brālības skolotāju” un atzīst pat par “Saules Hierarhijai piederīgu. Dzīves Mācībā jeb Dzīvā Ētika nevienu nesauc, tā dota plaši un brīvi un nevienam nedraud, un nevienu nevajā, ja kāds vēlas aiziet.

263.

Dažreiz pat vienkāršs augstāko pasaulu vai gara pieminējums būs nevietā un izraisīs vienīgi zaimus un briesmīgu antagonismu. Tāpēc nevaru piekrist izteiktajām domām, ka pārmērīga piesardzība tikpat kaitīga kā pārmērīgs pļāpīgums. Sacīšu – ja pārmērīga piesardzība nosodāma, tad pārmērīgs pļāpīgums jau nosodīts. Vienmēr labāk kaut ko nepabeigt nekā pārtaisīt. Atcerieties, cik daudz Mācībā sacīts par nevietā sacītā kaitīgumu “Pat Arhats neiznīcinās nepārdomāti sacītā vārda kaitīgumu”. Cik bieži šāda vārda galā karājas cilvēka dzīvība!

Ļoti smējos lasot kā parastā dzīves gudrība iztulko lūgšanas vārdus: “un neieved mūs kārdināšanā”... Bet man šķiet, ja Dievs vienmēr rūpēsies, lai neievestu mūs kārdināšanā, tad mēs neko neiemācīsimies. Mūsu gars norūdās pārbaudījumos, un cilvēka būtība atklājas tikai kārdinājumos. Pamācības un brīdinājumi vārdos maz iespaidīgi, cilvēks atklājas tikai darbos. Priekšstats par Dievu kārdinātāja lomā nav savienojams ar majestātisko Dievišķo Principu, tāpēc atliek domāt, ka šajos lūgšanas vārdos saprotama vāja gara vērsšanās pie sava Vadītāja jeb augstākā Es, lai tas to atturētu no pārkāpuma. Bet es atzīstu par labāku sacīt – “svētīgi šķēršļi, jo caur tiem mēs augam.” Protams, tāpēc nav jāsecina, ka vajag atstāt velosipēdu uz ielas bez uzraudzības vai kasi neaizslēgtu. Viss ir labs savā vietā.